

НЕІДЕНТИФІКОВАНІ ЛІТАЮЧІ ОБ'ЄКТИ

Коріння правди та вищеле у світогляді

ЗАМІСТЬ ПЕРЕДМОВИ

Коли головний редактор запропонував мені підготувати для “Світогляду” статтю на уфологічну тему, першим моїм бажанням було відмовитися від пропозиції. Занадто банально звучить ця тема сьогодні. Від усього побаченого, почутого і прочитаного про “літаючі тарілки” просто в очах мерехтять.

Чи не щотижня можна побачити по телебаченню “документальну” передачу, присвячену вторгненню інопланетян на Землю та їхнім зустрічам з людьми. Отож, мені не хотілося знову зачіпати ці горезвісні сюжети, враховуючи, що свого часу я достатньо багато писав і доповідав на цю тему. Але пропозиція стосувалась не безпосередньо НЛО, а *тому впливу, який НЛО справили на нашу свідомість.*

При такому підході до розкриття теми з'являлась можливість висвітлити важливе *світоглядне запитання: Чи змінилися ми під впливом усього, що пов'язано з НЛО, і якщо “так”, то в який бік?*

Якщо так поглянути на завдання, то уже нема потреби багато уваги приділяти самим “тарілкам”, зате відкриваються безмежні філософські обрії...

Для особливо вражених епопею вторгнення НЛО, пропоную ще раз уважно переглянути фотографії, які свого часу були широко опубліковані на сторінках ЗМІ. Одіозність проблеми НЛО приваблювала до неї багатьох чесних і нечесних журналістів. Тому поряд зі справжніми фотографіями НЛО було опубліковано багато підробок і відвертих фальшивок, які за кількістю значно перевищують кількість істинних фотографій НЛО. Уфологи не можуть покласти край публікації фальшивок, але вони, найчастіше, спроможні відрізнити підробку від оригіналу, — відповідний коментар буде позначено на фотографіях, наведених у статті.

Олександр Пугач
канд. фіз-мат. наук,
пров. наук. співр.
Головної
астрономічної
обсерваторії
НАН України,
м. Київ

ПОГОДИВСЯ.

*Неідентифіковані Літаючі Об'єкти (НЛО) —
Unidentified Flying Objects (UFO)

Kirtland Airforce Base 1997.

ВТОРГНЕННЯ НА ЗЕМЛЮ

Скажу одразу, що статтю я пишу не як вчений-астрофізик і співробітник ГАО НАН України. Ані наука загалом, ані астрофізика, зокрема, ніколи офіційно й відкрито не займалися дослідженням НЛО. До того ж, цим ніхто ніколи не займався планово у стінах обсерваторії. Тому читачі, які сподіваються отримати науково обгрунтований аналіз ситуації, швидше за все, будуть розчаровані. Наукового вердикту стосовно НЛО в наш час НЕ МОЖЕ БУТИ ухвалено!

Цю статтю пише людина, яка понад двадцять років активно займалася уфологічними дослідженнями; людина, крізь свідомість і пам'ять якої пройшли сотні свідків і свідчень, не кажучи вже про численні правдиві та сфальсифіковані документи. Ця лавина інформації, роками протікаючи через клітини мого мозку, краплинами, або навіть молекулами осідала на нейронах пам'яті, створюючи осадок твердої впевненості: *НЛО і т.зв. "прибульці" — це реальність нашого повсякденного життя, не рахуватися з якою можуть або безвідповідальні, або духовно сліпі люди.* Зрозуміло, що з таким поглядом погодяться геть не всі читачі (серед них і головний редактор, Я. Я.), тому я ні на чому не наполягаю: *кожен сприймає навколишній світ відповідно до своєї підготовленості.*

Звернімося до всемогутньої статистики. За скромними оцінками уфологічних видань, включно з інтернет-сайтами, у світі зареєстровано близько *3 мільйонів подій, які після попереднього аналізу можна віднести до категорії "неідентифікованих".*

Чи можна це перевірити?

Спрямуємо нашу статистику в Італію. За даними журналу *Italian UFO Newflash* (№351, 2002) за перші три місяці вказаного року зареєстровано: у січні — 41 випадок; у лютому — 16, у березні — 44 випадки спостережень НЛО. Близько 60% усіх спостережень

припадає на північні провінції Італії, решта — на півострів. Із цієї вибірки (101 подія) 13 — денні спостереження, 5 спостережень віднесено до категорії "близьких контактів", в одному випадку очевидці бачили гуманоїдів, у 4 випадках НЛО було сфотографовано. Хоча теплий клімат Апеннін і блакитне небо сприяють до спостережень над різними цікавими явищами, однак Італія — не найактивніша в уфологічному відношенні країна, а швидше так собі, середнячок. Тому узагальнення цих даних може дати менш викривлене уявлення про те, яка поширюваність цього феномена у світі.

Враховуючи відносну чисельність населення Італії та тривалість спостережень, отримаємо, що *за останні 60 років загальна кількість НЛО, які спостерігали в усьому світі, могла би становити близько $2,4 \cdot 10^6$ випадків. Звісно, зимові місяці — не найкращий час для спостережень за НЛО, і якби ми аналізували літні спостереження, цілком могло би статись, що наша оцінка наблизилась би до $3 \cdot 10^6$ випадків.*

Фахівці вважають, що з *усього фактологічного масиву лише 5-10% повідомлень не підлягають жодному розумному поясненню, суперечать відомим законам природи і виглядають як чудо.* Це якраз ті самі НЛО, числом у сотні тисяч, які називають "літаючими тарілками", котрі "заповнили нашу планету" і про які мова піде далі. Масовість, тривалість у часі та стійкість феномена НЛО упродовж десятиліть дають підстави стверджувати, що земляни зустрілися з незрозумілим явищем, яке інтригує, окремі сторони якого вказують на його штучне і навіть розумне походження. А ця обставина не може минути непоміченою свідомістю людства.

НЛО ВТРУЧАЄТЬСЯ У СВДОМІСТЬ ЛЮДЕЙ

Та настирливість, з якою НЛО демонструють свою напівтаємну при-

сутність на Землі, чудеса порушення законів природи і своє небажання входити в контакт із представниками офіційних чи державних інститутів, не могла обійти свідомість людей у планетарному масштабі. "Літаючими тарілками" зацікавилися фермери і домогосподарки, вчені і військові, тему НЛО обговорювали в кабінетах політиків найвишого рангу.

Звичайна обивательська цікавість очікувала від наукового дослідження НЛО одкровенень стосовно їхнього інопланетного походження. Це питання, очевидно, давно займало голову звичайного громадянина. До того ж, у другій половині ХХ століття успіхи астрофізики підвели, так би мовити, під інопланетні очікування громадян науково-матеріалістичне підґрунтя. Наука останніх десятиліть показала, що щось, що є на Землі, в тій чи іншій формі присутнє у Всесвіті, що інші зорі й планети складаються з тих самих хімічних елементів, з яких сформовано тіло Землі, що наше центральне Сонце — це звичайний член галактичної зоряної сім'ї.

Все це наштовхувало на думку, що в космосі може бути багато двійників Землі, або, у всякому разі, дуже подібних на неї планет зі схожими кліматичними і природними умовами. А якщо так, то ми маємо підстави очікувати, що одухотворених живою свідомістю планет у Галактиці може бути багато, і наявність там т. зв. "братів по розуму" — річ цілком можлива з наукового погляду. Останнім часом у наукових друках все частіше з'являються повідомлення про виявлення порівняно невеликих за масою планет, в атмосферах яких є кисень, складні органічні сполуки і навіть, можливо, вода. Ці факти надають припущенню про можливе життя і навіть розум на інших планетах дуже сильну підтримку.

Але астрономи не лише дали поживу для серйозних припущень про позаземне розумне життя. Вони, крім зір, виявили в земному небі ще й те, що може бути безпосереднім виявом того самого позаземного розуму: вони спостерігали таємничі літальні апарати, які дуже відрізнялися від звичних для нас земних літаків, повітряних куль, ракет, вертольотів тощо.

Малознайомі з фактичним матеріалом автори, як правило, стверджують, що НЛО бачать, переважно, пастухи, сторожі, домогосподарки та інші "малозначущі" в науковому плані суспільні елементи. От якби НЛО зареєстрували астрономи, тоді, мовляв, було б про що говорити. Одне із перших офіційно зареєстрованих про-

Фотографія 1997 р. ліворуч — фальсифікація, що виявляється при розгляді цієї оригінальної фотографії: з використанням програми Photoshop зображення безпілотного літака розвідки, який літає над ангарами, було перероблено в НЛО

фесійних спостережень НЛО належить до 1882 р. Сімнадцятого листопада член Королівської обсерваторії у Гринвічі доктор *Маундер* з колегами бачили в небі дивний сигароподібний об'єкт, котрий переміщувався набагато швидше за дирижабль.

12 серпня 1893 року професор *Жозе А. Бонілла* з мексиканської обсерваторії Закатекас упродовж двох годин нарахував удень 283 тіла круглої або дирижаблеподібної форми, котрі рухалися в одному напрямі групами або поодиночці. Було зроблено декілька фотографій, котрі збереглися до наших днів. Цей “парад” тривав понад добу, і за цей час було сфотографовано 116 об'єктів, які бачив не лише професор, а і його колеги. Американський астроном *Слайд Томбо*, відомий своїм відкриттям 1930 р. планети Плутон, у серпні 1949 р., перебуваючи разом із сім'єю в Австралії, спостерігав у небі політ дивних жовтувато-зелених прямокутників. Цікавою є його реакція на це явище, про яке він писав так: “*За ті декілька тисяч годин свого життя, котрі я провів, спостерігаючи нічне небо, мені не доводилося бачити нічого більш химерного й дивовижного*”.

Листопад 1955 р., штат Міннесота. Член правління обсерваторії Дарлінг д-р *Френк Геллстед* у поїзді дорогою до Лас-Вегаса разом із дружиною упродовж 4-5 хв. спостерігав схожий на торпеду об'єкт довжиною близько 250 м, котрий летів паралельно до лінії залізниці. Несподівано в полі зору з'явився другий, але вже дископодібний об'єкт розміром близько 30 м, котрий було видно протягом 2 хвилин, потім обидва об'єкти стали швидко підніматися і віддалились за 20 с.

Відомий американський астрофізик, директор Дірнборнської обсерваторії професор *Д. Хайнек* у передмові до однієї з книг *Валле* пише, що особисто він як астроном “давно уже переконався, що від НЛО не можна відмахнутися, як від безглуздя... Феномен НЛО є глобальним за своїм характером і привертає до себе увагу багатьох розумних людей”.

У книзі *Френка Едварда* “Літаючі тарілки — справа поважна” наведено імена десятків астрономів, які спостерігали НЛО. Додам, що декілька моїх колег-астрономів ділилися зі мною своїми враженнями про спостереження в небі об'єктів, які не можна

Літо 1952 року ознаменовано виром подій про НЛО у США, тоді й прозвучало вперше слівце “Яр”, що позначало в лексиконі американських військових метушню (переполох).

19, 26 липня і 13 серпня 1952 року група НЛО провела справжню демонстрацію над Вашингтоном. На знімку — група НЛО над Капітолієм (Вашингтон)

26 липня 1952 року, —

який із високим ступенем вірогідності є істинним. За тривогого було піднято ВПС, але спроби зблизитися з НЛО виявилися марними.

було віднести до розряду астрономічних явищ.

Астрономи, отже, не лише сповістили світу можливість життя за межами Землі, вони також навели аргументи на користь того, як це чуже життя може проявлятися і на Землі.

Розмови про те, що ера НЛО розпочалася 1947 р. після спостереження дивних літальних апаратів

розвідувальні апарати без мотора, крил, які рухаються без звуку”.

До середини ХХ ст. тема “літаючих тарілок” із рівня пересудів і дешевих газетних статейок піднялася так високо, що зайняла голови політичної та дипломатичної еліти світу. Ажіотаж розпочався у червні 1958 р., коли газета “Саарбрюкен цайтунг” повідомила про аварію “літаючої тарілки” на

американським бізнесменом *Арнольдом Кеннетом* — чергова помилка журналістів. 1947-й рік цікавий в уфологічному відношенні тим, що саме тоді стався всесвітньо відомий інцидент в Розуеллі (США), і саме тоді на друкованих шпальтах з'явився термін “літаючі тарілки”.

До цього моменту НЛО не мали “народної” назви, хоча їх спостерігали ще в часи єгипетських фараонів. Особливо багато спостережень неопізнаних літаючих об'єктів було під час Другої світової війни. Тоді архіви військових розвідок майже всіх країн, що воювали, поповнювались десятками повідомлень про дивні “ворожі

острові Шпіцберген. Незабаром уряд Норвегії заборонив будь-які публікації на цю тему. Лише через три роки “Штуттгартер Тагенблат” опублікувала черговий допис про НЛО.

Йшлося, що Генеральний штаб Норвегії готує публікацію звіту про залишки НЛО, виявлені на Шпіцбергені, згодом неземного походження. Але звіт, як і слід було очікувати, так і не з'явився.

Керівники багатьох держав, стурбованих засиллям НЛО, вели на зустрічах між собою секретні перемовини про те, яких заходів необхідно вжити для захисту від непроханих гостей. Вони ж бо вважали, що за сфаль-

сифікованими “зеленими чоловічками” стоять найсправжніснінькі літальні апарати з непробивної сталі, озброєні такими технічними пристроями, перед якими блякла можуть наших ракет і гармат.

Проблема НЛО зачіпає свідомість уже не тільки простих громадян чи суспільних груп. І ось уже вона проникає крізь стіни ООН: 1977 року уряд Гренади через канали ООН пропонує визнати наступний рік “Роком НЛО”, а через 10 років із такою пропозицією виступить Уругвай. Політична комісія ООН прийме рішення заслухати на засіданні однієї з комісій питання про можливу загрозу з боку НЛО. За поданням уряду Гренади Генеральна асамблея ООН у грудні 1978 р. з консенсусом усіх її членів прийме таке рішення (33/426, пункт 126, позиція 2): **“Генеральна асамблея просить зацікавлених держав-членів вжити відповідних заходів для координації на національних рівнях наукових досліджень і спостережень, які стосуються позаземного життя, включно з неідентифікованими літаючими об’єктами, і повідомляти Генеральному секретарю про спостереження, дослідження і оцінку цієї діяльності”**.

Через 7 років Президент США **Рональд Рейган** у своєму виступі в Мерілендському коледжі вперше відкрито заговорив про зовнішню космічну загрозу для Землі. А в лютому 1987 р. **Михайло Горбачов** на засіданні ЦК КПРС сказав: “На нашій зустрічі в Женеві Президент США відмітив, що якщо Земля зіткнеться з нашествям інопланетян, то США і СРСР об’єднають свої зусилля для відбиття нашествия”. Отже, до початку 1980-х років проблема НЛО торкнулася свідомості людей майже всіх соціальних рівнів.

Тему “літаючих тарілок” обговорювали на комунальних кухнях, в інститутських лабораторіях і в кабінетах найвищих державних чиновників. Здавалось би, вивченню цієї проблеми, враховуючи її насправді колосальну значущість для всієї планети, буде віддано найкращі сили, до неї звернулися Академії наук, інші наукові й суспільні інститути. Зокрема, цю проблему обговорювали на Міжнародному симпозіумі в Бюроканській обсерваторії (Вірменія) (див. зокрема “Світогляд”, №3-4 за 2007 р.). За логікою, питання про можливість реального контакту з

Зображення НЛО, яке з високим ступенем вірогідності є істинним: малюнок очевидця, який зобразив “медузу”, завислу над Петрозаводськом (Карелія) 30 вересня 1977 року

“Фотографія НЛО” у жовто-червоних кольорах, що використана для дизайну цієї статті, є підробкою, часто-густо блукаючою на шпальтах уфологічних видань: це оптичний ефект, який спостерігають при сході (заході) Сонця

представника-ми інших, неземних цивілізацій мало би заступити собою всі інші дрібні питаннячка і завданнячка, оскільки тут на кін було поставлено можливість реалізації фантастичної перспективи швидкої й цілеспрямованої еволюції всієї планети! Але цього не сталося.

Зараз можна з певністю назвати ті три сили, які чинили шалений опір не лише відкритому вивченню НЛО, але й будь-якому згадуванню цієї теми: найвищі політики, найвищі військові та найвищі вчені. Всі вказані категорії осіб володіли достатньо повною інформацією, щоби чітко розуміти:

неконтрольована присутність у небі Землі літальних апаратів невідомого походження несе загрозу їхній владі, зводить на ніщо їхню військову могутність і замахується на картину світу, котру наука подавала суспільству як істинну. Політики не могли відверто визнати, що є ЩОСЬ, сильніше за їхню владу. Військовим соромно було зізнатися, що повітряні кордони їхніх країн беззахисно відкриті для сторонніх. Вчені не могли зрозуміти, як можна так легко порушувати відомі закони Природи, у т.ч. з рухом із надзвуківими швидкостями.

Неправдиві або сфальсифіковані зображення: лентикулярні хмари

У владомощців не було можливості заборонити НЛО тривожити своїми появами розум землян, але у них була можливість вплинути на наш розум потоком брехливої інформації, мета якої полягала в тому, щоб надати всій проблемі вигляду несерйозності, вигаданої штучності, а на людей, які цим цікавляться, одягнути блазеньський ковпак. У військових кожної окремої держави, окрім цього, була ще мета — дати зрозуміти потенційному супротивнику, що жодними “літаючими тарілками” їхнє відомство не займається.

Хоча насправді люди в погонях відчували просто жагучу цікавість до цих самих “тарілок”, намагаючись дізнатися їхні технологічні секрети. Для дезінформації населення було закликало відомих журналістів і вчених. Зараз, коли виходить термін давності, а також з приходом так званої “гласності” стали відомі подробиці цієї кампанії глобальної дезінформації,

розгорнули військові відомства США, СРСР та їхніх країн-союзників. У непривабливому світлі постав і згаданий раніше *Д. Мензел*, оскільки стало відомо, що написану ним книгу “Про літаючі тарілки” було за немалу суму замовлено йому спецслужбами США. Ось чому “шановний” професор майже повністю проігнорував накопичений до того часу масив повідомлень про НЛО, в якому значна частина випадків не піддавалась примітивному поясненню. Ось чому *Д. Мензел* переважну частину проаналізованих ним випадків звів до метеорологічних і астрономічних явищ, польотів зондів або піднятої

вітром угору газети, тоді як у його розпорядженні були витяги із корабельних вахтових журналів ВМФ США, записи перемов льотчиків, які переслідували НЛО, з диспетчерськими службами, журнали радарних спостережень та багато ін.

Оскільки з виходом цієї книги *Д. Мензела* очікуваного ефекту було досягнуто, у США за розпорядженням ЦРУ було ініційовано декілька “громадянських” проєктів. Їхня мета — дезорієнтувати суспільну думку, але тепер на підставі думки не одного, хай навіть відомого вченого, а враховуючи висновки цілих дослідницьких колективів. Найвідоміший проєкт із цієї серії — це дослідження комісії, яку очолював *Едвард Кондон*

(дирек-

Ця статистика говорить сама за себе: дослідники відібрали і пояснили найпростіші випадки, справді, можливо, пов'язані з природними феноменами або науково-технічною діяльністю людини: “сіль” проблеми залишилась у цьому разі за кадром.

У результаті цього і подібних до нього “досліджень” було встановлено, що НЛО “не становлять загрози для безпеки США, і з цієї причини недоцільно проводити дослідження з цієї тематики”. При цьому ніколи й ніде не згадувалося, що за всіма цими “дослідженнями” таємно

тор Національного бюро стандартів). 1968 року вийшов звіт Комісії Кондона, в якому стверджувалося, що в більшості випадків за НЛО вважали відбиті вогні прожекторів, літаки, метеобалони, супутники, кульові блискавки, Венеру і зорі сузір'я Оріона, й було зроблено висновок про те, що продовження досліджень НЛО не має сенсу, оскільки воно, вірогідно, “не принесе хоч яких-небудь нових наукових знань”. При цьому Комісія проаналізувала всього 117 випадків із 11000 повідомлень, раніше зібраних, починаючи з 1953 р., за проєктом ВПС США “Синя книга”.

стояло ЦРУ, і саме звідти йшов основний пошуковий імпульс, хоча крім ЦРУ і Міністерства оборони проблемою “літаючих тарілок” дуже активно цікавилась військова розвідка, відділ науково-технічної розвідки й органи політичного шпіонажу. Майже така сама боротьба з уфологічною “ідеологією” паралельно розгорталася в СРСР: радянська людина повинна була знати, що державний кордон завжди на надійному замку, і жодним НЛО не під силу його подолати. Крім того, ініціюючи кампанію нечесних публікацій про НЛО, радянське військово-політичне керів-

ництво прагнуло показати потенційному супротивнику, що не ставиться серйозно до цієї проблеми, і тим більше, не займається нею. Опублікувати в радянській пресі добре документовану статтю про НЛО, де хоча б несміливо була висловлена думка про їх об'єктивне існування, або де були би наведені підтвержені факти, було в принципі неможливо. Головліт (була така інквізиторська організація в СРСР) нещадно викреслював усе, що могло мати хоча б пряме відношення до літаючих тарілок. При цьому вельми заохочували публікації матеріалів, де важливість самої проблеми дезавуювалась, свідків виставляли у смішному вигляді, а самим спостереженням давали тривіальну, примітивну інтерпретацію.

Характерним прикладом є стаття, написана *Д.Я. Мартиновим*, директором Державного астрономічного інституту МДУ ім. М.В. Ломоносова. Її назва промовляє сама за себе "Літаючі тарілки — тест на інтелект" ("Земля и Вселенная", № 4, 1977). У ній автор недвозначно натякає на розумову відсталість не лише уфологів, але й усіх тих, хто цікавиться повідомленнями про появу в нашому небі якихось непізнаних об'єктів. І це було написано в той час, коли СРСР володів майже повною інформацією щодо найменше про дві "закордонні" літаючі тарілки, які розбилися (Розуелл, 1947, США і Шпіцберген, 1952), коли у приміщеннях Міністерства оборони уже лежала власна "тарілка", виявлена в лісі під Свердловськом, коли в структурі Радянської Армії було створено потужну мережу зі збору, засекречення, передачі й аналізу візуальної, фото-кіно-телеграфічної, радарної і контактної інформації про НЛО, коли в Митишах під Москвою

у військовій частині 67947 працював цілий НДІ, в архіви якого широкою, але таємною рікою стікалися всі свідчення про НЛО, зібрані на просторах нашої колишньої Батьківщини.

Кривництво країни гранично напружувало свої розвідувальні та пошукові м'язи в погоні за секретами НЛО. Адже призом у цій гонитві могло стати необмежене панування у небі й у космосі.

Якби ж знав шановний Дмитро Якович, що всього лише через чверть століття підтекст його статті зміниться на радикально протилежний, і ставлення до проблеми НЛО справді стане тестом, — і не тільки на інтелект.

Як не прагнули керівники західних країн і СРСР ошельмувати своїх громадян у питаннях визнання НЛО, уфологічний джин уже вирвався з накидуваних на нього тенет на свободу й оволодів свідомістю мільйонів людей. По всьому світу стали створюватися центри, групи, товариства вивчення феномена НЛО, серед яких найвідомішими є MUFON і UKUFON, пророслі своїми осередками у багатьох країнах світу. Великої слави набула діяль-

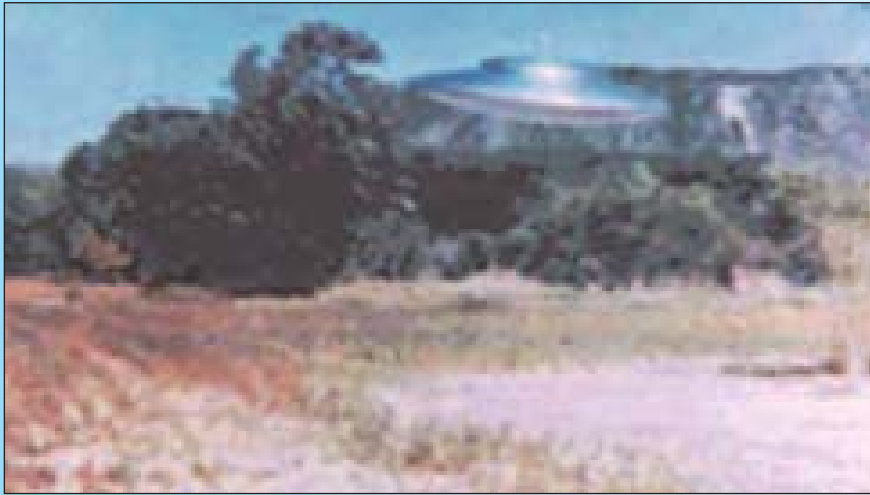
ність французького Інституту дослідження аномальних явищ в атмосфері та космосі (GERAN), діяльність якого (винятковий випадок!) фінансувала держава.

В Україні 1990 р. на одному зі з'їздів уфологів було ухвалено створити свою республіканську асоціацію, члени якої присвятять себе вивченню феномена НЛО. Установчий з'їзд уфологів України (Харків, червень 1991 р.) ухвалив створення Української Уфологічної Асоціації (УКУФАС), до складу якої увійшли 19 обласних і регіональних організацій (Свідцтво Міністерства юстиції України №104 від 08.08.91).

Неправдиві або сфальсифіковані зображення:

видимі підробки, оскільки відблиски на цих "тарілках" й на довколишніх предметах викликані різними джерелами світла

Я не володію даними про динаміку зростання суспільної уфологічної свідомості в інших країнах і континентах, але виходячи з того, з якою цікавістю люди буквально валили на лекції про НЛО в Росії та в Україні, можна думати, що ця проблема якоюсь мірою зачепила свідомість більшості грамотних людей на планеті. Неприхована цікавість звичайних громадян, повсюдне поширення уфологічних груп, обговорення проблем

НЛО ВТРУЧАЮТЬСЯ У СВДОМІСТЬ

Усвідомлення того факту, що Земля в особі феномена НЛО зустрілася з чимось чужим, таємничим і незрозумілим, справило сильний вплив на світогляд багатьох людей. Сам факт її їхньої присутності на Землі зі всією очевидністю вказує на те, що наше розуміння навколишнього світу і нашої планетарної історії містить великі прогалини. Я зовсім не маю на увазі, що ми неправильно уявляємо собі роботу синхрофазотрона, що нам невідомі причини дощу чи ми не знайомі з анатомією людини.

Зовсім ні! Якраз у цих сферах наше пізнання є цілком адекватним дійсності. Але наші знання виявляються досить скромними, коли ми торкаємося питань походження, шляхів еволюції й історії людини, коли намагаємося розкрити першопричину всього сущого, коли говоримо про живе, про саме життя, про сенс життя і його мету, про душу, про безсмертя.

Ми навчилися відповідати на запитання: “як?” і “навіщо?”. Таке твердження є справедливим у деяких випадках навіть тоді, коли стосується реалій фізичного світу. Ми знаємо, як проявляє себе гравітація, але ніхто не може відповісти на запитання, що примушує тіла притягуватися одне до одного. Невідоме походження не лише гравітаційного, але й інших полів.

Гадаю, що одним із найважливіших наслідків присутності “літаючих тарілок” на Землі є те, що пересічним людям зі всією очевидністю відкрились страхотливі глибини нашого нерозуміння місця Землі і людства у тому найвеличнішому процесі, який називається ЖИТТЯ КОСМОСУ.

Наукова доктрина до цього часу ґрунтується на тому, що людина — плід випадкової еволюції, що Земля упродовж усієї своєї історії розвивалася в

соціальному плані як суто замкнена система, що Всесвіт є матеріальним у грубому фізичному розумінні, а всі фізичні закони спираються лише на 4 відомі фундаментальні взаємодії. Зіставлення цих концепцій з фактом присутності “літаючих тарілок” на штовхує неосвічених людей на думку, що сучасна наукова картина світу, яка спирається на ці уявлення, мало чим відрізняється від стародавніх уявлень про пласку Землю на трьох китах.

Феномен НЛО ледь відсунув з-перед очей людей малопрозору завісу, зіткану з суто матеріалістичних уявлень про світ. За багатьма фактами, асоційованими з властивостями НЛО, перед свідомістю людства постало ЩОСЬ невимовно величне, щось таке, порівняно з чим Земля й усе людство виглядають порошинкою, щось, що, на наш людський погляд, є реальною Всемогутністю. Водночас завдяки цілком науковій астрофізиці було встановлено існування у Всесвіті раніше невідомої субстанції, яка не містить реальної фізичної матерії. Нову субстанцію назвали “темною енергією”. Виявилось, що звична для нас фізична матерія (баріонна матерія) становить всього лише декілька відсотків у загальному всесвітньому балансі. Відкриття “темної енергії” без

Неправдиві або сфальсифіковані зображення:
фальсифікація наявності НЛО на фотографії виявляється при розгляді фотографії, розташованої нижче, — зверніть увагу на тінь на передньому плані, оскільки саме вона розкриває ідею підробки

перебільшення можна назвати революційним, оскільки воно відчутно змінило наше уявлення про світ. Хотілося б думати, що воно сприятиме визнанню нашими вченими того факту, що в багатьох відомих експериментах активна причина могла мати нез'ясовану досі природу. А якщо так, потрібен принципово новий погляд на результати експериментів і на феномени, які до цього часу не отримали пояснення в рамках сучасної доктрини.

Наприклад, знамениті експерименти **Н.П. Бехтеревої** (директор Інституту мозку РАМН), яка показала, що сліпа від народження дівчинка може розрізнити довколишні предмети, при цьому в зоровому нерві відсутні сигнали, що обов'язково реструктурюються в осіб з нормальним зором. Яким шляхом і, головне, чим інформація з ока передається в мозок? Також вражають експерименти **Р. Моді**, який зібрав 150 добре задокументованих свідчень про переживання людей у стані клінічної смерті. З'ясувалося, що в переважній більшості випадків свідомість людей, померлих на декілька хвилин, перебувала поза їхнім тілом. Наступний крок зробив лікар-кардіолог **Михайло Сабом** — професор медичного факультету у уні-

**Зображення НЛО,
які з високим ступенем вірогідності
є істинними:**

знамениті фотографії подружжя
П. та Е. Трентонів
(Мак-Мінвіль, Орегон, США),
отримані 11 травня 1950 року.
Нікому з експертів не вдалося
довести, що це підробка

верситеті Еморі у США. У своїй книзі
“Спогади про смерть” (1981) з підзаго-
ловком “Медичне дослідження” він
на фактах довів, що повідомлення про
життя після смерті — не вигадка, і що
особистість у посмерті справді про-
довжує існувати, зберігаючи властиві
їй при житті відчуття.

Феномен НЛО змінив і розширив
погляд людей на світ, зокрема щодо
космізації їхньої свідомості, як свого
часу це зробили відкриття в галузі
астрономії та космонавтики. Під кос-
мізацією свідомості тут маємо на увазі
не залучення до трансцендентного
світовідчуття, а передусім усвідомлен-
ня того факту, що Земля — це жива
частинка живого Космосу, що все
минуле і все майбутнє нашої планети
— це результат обміну найрізноманіт-
нішими енергіями між Землею і Кос-
мосом, це визнання великих Косміч-
них Законів, які керують всією ево-
люцією Всесвіту. Під космізацією
свідомості розуміємо також подолан-
ня стереотипів хибних уявлень, які
прив'язують душу людини до Землі
“важкої”, без душі і без усвідомлення
ролі Творця.

Під впливом феномена НЛО і
пов'язаних із ним інших аномальних

явищ на планеті непомітно виникло
неформальне співтовариство “віру-
ючих атеїстів”. Це словосполучення
видається абсурдним, однак, попри
це, воно містить обґрунтований сенс.
Віруючі атеїсти — це особи, які
уявляють образ Всевишнього набагато
ширше, аніж його змальовує Біблія.
Їхній світогляд піднімається над
церковним образом Бога, суцього на
небесах в оточенні крилатих ангелів,
для якого не існує незлічених зем-
леподібних планет і мільярдів інших
галактик. В уявленні віруючих атеїстів
образ земного Бога розширений безкі-
нечно до образу Творця, того Безна-
чального Начала, Невимовного Того,
хто сформулював закони, за якими
створювались чинні Закони Природи,
хто створив багаторівневий і різноматеріальний Всесвіт, разом з безкінечними диференціаціями енергій і часів.

Дивовижно, але факт, що серед
моїх колег, серед випускників єдиної
поки що в країні уфологічної школи,
серед інших уфологів виявилось ба-
гато людей, які прийшли до визнання
Єдиного Творця саме через уфологію.
Не через церкву або релігійні секти, а
саме завдяки ознайомленню з яви-
щами і фактами, які не вкладалися в
рамки матеріалістичної доктрини. Так
само, як релігійні чудеса зміцнюють
віру людей у Бога, так вивчення ано-
мальних явищ, зокрема, заняття уфо-
логією, переконує дослідників в іс-
нуванні Найвищого розуму, Найвищої
сили, які створюють світи і керують
ними. Кожний індивідуум може, від-
повідно до рівня свого світорозуміння,
дати цій силі своє визначення.

Може видатися дивним, але аст-
рономія й уфологія у розширенні та
становленні космічної свідомості
людства йшли паралельними шля-
хами. Академічна наука розкривала
безкінечність і кількісну безмежність
космосу, а уфологія розкривала окремі
грані якісної безмежності Космосу.
Астрономи відкривали нові планети і
нові світи, але можлива розумність
цих світів залишалася для них “*Terra
incognita*”. Уфологи досліджували ті
самі світи, але їх, передусім, цікавив
їхній живий, розумний компонент.
Тому в паралелізму науки астрономії та
позанаукової дисципліни уфології
немає нічого дивного: обидві вони
працювали на розширення свідомості
людства.

Зараз, напевно, пік уфології уже
минув. У неї ще будуть мільйони
прихильників і adeptів, вони також
будуть шукати пояснення всьому по-
баченому, будуть марно намагатися
розгадати таємницю НЛО. І в них
також нічого не вийде, як не вийшло у

всіх тих, хто бився над цими розгад-
ками до них.

НЛО присутнє в нашому небі не
для того, щоб ми перейняли їхні тех-
нологічні секрети чи вивідали нові
знання. Вони розкривають перед нами
велич Космосу. Одне зі своїх завдань
вони, вірогідно, уже виконали. З
їхньою появою людство поділилося на
дві нерівні половини: одну, готову
сприйняти неминучість прийдешньо-
го космічного світогляду, та іншу, яка
залишається в тенетах приземленого
матеріалізму.

(Ред.) Сучасна католицька церква,
йдучи в ногу з часом, не тільки уважно
відстежує і коментує найважливіші
досягнення фундаментальної науки, а
й залучена до них, зокрема проводячи
власні дослідження з астрономії на
обсерваторії “Спекола”, що розташо-
вана в літній резиденції Папи Рим-
ського на о. Кастель-Гандольфо по-
близу Рима та філіалі обсерваторії в
США. Католицький священник, д-р
Джузепе Кох, заступник директора
Ватиканської обсерваторії, нещодав-
на зауважив, що вже понад 100 років
група отців-ієзуїтів проводить спосте-
реження і дослідження космосу, і що
“церква зацікавлена в роботах з по-
шуку позаземних цивілізацій”.

Тому наукова спільнота не була
здивована, коли д-р *Габріель Фюнес*,
директор обсерваторії “Спекола” і
головний астроном Римсько-като-
лицької церкви заявив, що “не ви-
ключає існування інопланетян”.
У своїй статті “Інопланетяни — брати
мої” він зауважив, що “існування
інопланетян не протирічить вченню
церкви: Ісус — рятівник Всесвіту, а не
лише Землі... Якщо десь існують
позаземні істоти, то їх слід розуміти
як творіння Бога і братів наших”.

Ця стаття є ще однією ознакою
примирення догматичних християн-
ських вірувань з науковими знан-
нями, потужний поштовх якому
надав *Іоанн Павло II*. Він одним із
перших серед глав християнських
церков заговорив відкрито про будову
Всесвіту і Землі, про теорію Дарвіна,
покаювшись за помилки інквізиції,
що не оминули *Дж. Бруно* і *Г. Галілея*.

Папа Римський *Бенедикт XVI*
продовжує цю політику, — в своїх
доповідях він дає оцінку сучасним
надбанням науки і в астрономії, і в
кібернетиці, і в генетиці тощо: “*Віра і
знання — суть два крила, що дають
змогу духу людському літати до піз-
нання істини*”.